Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG
25-12-52

KUIFJE

Wenst jullie een vrolijk Kerstfeest!

52

KERSTMIS IN VICHADA

EEN KERSTVERHAAL
getekend door
ALBERT WEYNBERG

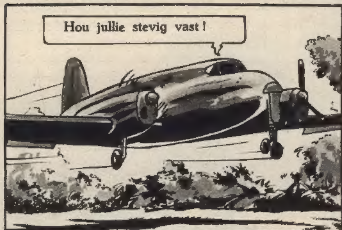

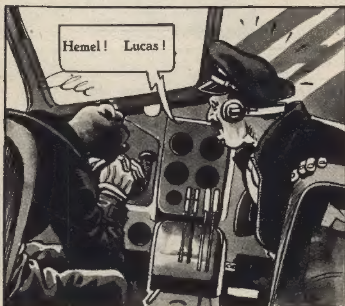

Een uur later...

Hier Çaracas VHF... S.O.S. opgevangen... Spreek !...

Ik ben in contact met het vliegveld !
Hier de YX-AOR. Maakten noodlanding in Columbië, Staat Vichada. Toestel beschadigd. Stuur hulp. Oppassen bij het landen. Positie 5° N. 71° W., tussen de Tomorivier en de Metastroom. Stop.

Hier Caracas... Weerkundig Instituut meldt slecht weer voor de eerstvolgende dagen. Zodra mogelijk stijgen helicopters van Puerto Carreno op. Blijf in contact met deze basis op 500 Megacycles. Stop.

We moeten een paar dagen geduld hebben.
We zullen intussen vuur maken en ik zal trachten een stuk wild neer te leggen.
Ik vergezel je !

Even kijken wat er in die pakken steekt. Ha, suiker, chocolade, bonen... Prachtig !
PAN

De jacht is al geopend ! Hopelijk brengen ze geen apenvlees mee... Wat is dat ?
Wilden !

Mij krijg je niet zo vlug, hoor !... Hier, proef maar even !

Doch alle weerstand is nutteloos. Na enkele minuten zijn alle blanken overmeesterd...

De hemel weet welk lot zij ons voorbehouden hebben. Het ware wellicht beter geweest op slag gedood te worden zoals de piloot en Miguel !...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

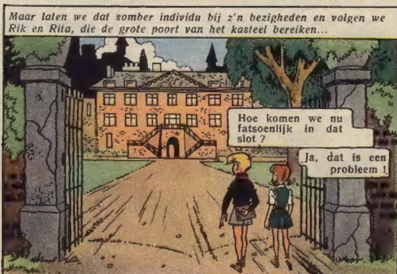

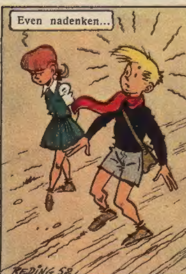

Een denneboompje vertelt

Ik leefde met mijn broers en zusters denneboompjes in een bos, en was gelukkig. We hadden een onbekommerd bestaan en speelden met de wind en de vogels. Soms kwam men enkele boompjes halen. Die werden dan naar de stad gevoerd om daar te werk gesteld te worden. De enen werden tafels, de anderen stoelen en sommigen zelfs lessenaars. Mij liet men verder spelen met mijn vrienden bij zonne- en maneschijn, tot men me op zekere dag ook kwam halen en meevoerde naar de Grote Markt in de stad. Het was in de Wintermaand en er kwamen veel mensen naar ons, denneboompjes, kijken. Ik bleef niet lang op die Grote Markt, want een dik ingeduffelde mijnheer nam me achter in zijn glanzende wagen mee en diezelfde avond nog stond ik in de woonkamer van een grote villa. Verschillende jongens en meisjes kwamen me bewonderen en riepen luidkeels : « O, wat is dat 'n mooi denneboompje ! » Ze haalden allerlei dozen en begonnen me te tooien zoals een prinses die ter bruiloft gaat ! Men versierde me met sterren, schitterende en kleurige bollen, kaarsjes, en ik kreeg zelfs engelenhaar ! 's Anderendaags overlaadde men me met geschenken die ik aan heel het gezin en de vrienden en kennissen mocht uitdelen. Men ontstak mijn kaarsjes en men danste te mijner ere menige vrolijke rondedans.

Wat was dat 'n mooie nacht ! Ik kan me niet voorstellen dat het bruiloftsfeest van een koningsdochter mooier kan zijn. In die nacht hoorde ik ook voor het eerst de wonderschone historie van het Kerstkindje, dat zoveel eeuwen geleden ter wereld kwam om de mensen te verlossen en te leren dat ze elkaar overal en altijd moeten lief hebben. De wind en de vogels hebben me vele mooie verhalen uit verre landen verteld, maar het verhaal van het Kerstkindje is zeker het mooiste dat ik ooit hoorde ! Jammer maar dat de mensen naar dat Kerstkindje niet willen luisteren. Ze zoeken het geluk waar het niet te vinden is, en het Kindje dat hen de weg wijst, willen ze niet volgen. Maar de kinderen die rond mij dansten, die zullen het Kindje wel volgen ! Daar ben ik zeker van.

Na dat heerlijk feest was ik doodmoe, en toen de kaarsjes gedoofd waren en iedereen naar de nachtmis was, heb ik geslapen als een mol. Mijn leven was echter bijna ten einde, want enkele dagen later werd ik als kerstblok in de open haard gelegd. Rond mijn sprankelende warmte vertelde men nog menig verhaal uit lang vervlogen tijden. En weer was ik gelukkig, gelukkig zoals al de kinderen die in het Kindje geloven en beloofd hebben de anderen ook gelukkig te maken, omdat ze van goede wil zijn zoals het Kerstkindje het hen gevraagd heeft.

GESCHENKEN VOOR ONZE ABONNES

Zoals ieder jaar in de maand December wacht er jullie ook thans een verrassing :

OP HET ADRESBANDJE VAN JULLIE BLAD STAAT ER EEN **KUIFJE's BON !**

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel. P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel.

ABONNEMENTSPRIJZEN	*België*	*Buitenl. en Belg. Kongo*
Ab. drie maanden	70.— frs.	80.— frs.
Ab. zes maanden	135.— frs.	155.— frs.
Ab. één jaar	265.— frs.	300.— frs.

KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abonnementsprijs : fl. 4 per kwartaal.

KERSTMIS IN VICHADA

(Vervolg van blz. 3.)

EEN HALF UUR LATER...

Nu kunnen we hier wachten op de feestelijkheden! Voor ons zullen ze alles behalve prettig zijn!

En een bewaker hebben we ook nog!... M'n beste kerel, je mag gerust gaan slapen hoor, we hebben geen nachtlichtje nodig!

Guaco slaapt niet. Guaco waakt tot bij het opgaan van de nieuwe maan. Dan zullen jullie sterven en zijn al onze broeders, gedood door de blanken, gewroken.

Omdat enkele avonturiers de Indianen het leven lastig maakten, zullen wij het Kerstfeest niet thuis kunnen vieren...

Ja, van de kerstgans zullen wij niet proeven!

Kerstmis?

Dat schijnt hem te interesseren! Het is het feest dat de christenen vieren op 25 December van ieder jaar om de geboorte van Jezus, Zoon van God, te gedenken...

Dat herinner ik me! Een missionaris vertelde aan de voorouders van mijn voorouders, dat een kind uit de hemel is neergedaald om hen te verlossen.

Verbazend! Zelfs de primitieven in het oerwoud weten wat het Kerstfeest is!

Dat zal hen echter niet beletten ons naar de andere wereld te helpen!

Twee oneindig lange dagen gaan voorbij...

Over tien dagen is het Kerstmis, maar de tuhundis van de Indianen verkondigen onze dood. Vreselijk dat geroffel!

Zou er geen hulp komen opdagen? Onze bewaker is weg?

Je was te vlug, daar is hij reeds. Je ziet er stralend uit, Guaco!

Het groot opperhoofd is vader van 'n zoon...

Maar twee dagen later...

Eigenaardig dat men niet meer zingt sedert gisteren, en onze bewaker ook verdwenen is. Wat is er aan de hand?

Zie je wel, tovenaar, je hebt geen macht. M'n kind gaat sterven...

Groot Opperhoofd, een van die blanken kan zieken genezen... misschien...

Wat?... Hoe durf je?...

Zwijg! Ik beveel hier! Haal die blanke.

Hm... Dat is een heel ernstig geval, maar misschien kan ik het kind nog redden!

Guaco, zeg aan het Groot Opperhoofd dat ik zal trachten zijn kind te genezen, doch al mijn wonderbare medicijnen bleven in het vliegtuig achter. Ik moet ze onmiddellijk hebben !

EEN UUR LATER...

Hij liet me dadelijk naar het vliegtuig gaan, dat is een goed teken. Ik hoop dat deze peniciline-inspuitingen het kind zullen helpen...

Enkele dagen verlopen...

Wel, Guaco, hoe gaat het nu ?

De zoon van 't Groot Opperhoofd is genezen. Kom !

Ha, Sebastiaan, wat ben ik blij je weer te zien ! Guaco vertelde me dat het kind genezen is !

Ja, dat was op het nippertje af. Indien de tovenaar nog een paar uur z'n tabaksap over de baby gespuwd had, zou het te laat geweest zijn...

Een heel oude inlandse vrouw komt naar het Opperhoofd...

De « Muy Vieja » van de stam vertelt een zonderlinge geschiedenis aan de chef : Een missionaris voorspelde aan de voorouders van de voorouders van onze stam, dat het Groot Opperhoofd een zoon zou geboren worden, die veel roem zou oogsten. Bij z'n geboorte zouden vele gevaren hem bedreigen, doch hij zou ze allen te boven komen. Drie vreemde, machtige, rijke heren zouden komen om de zoon van het Groot Opperhoofd te eren en hem geschenken aan te bieden...

Maar dat is de geschiedenis van Bethlehem ! En dan, Guaco ?

De « Muy Vieja » zegt dat deze voorspelling de waarheid is. Jullie zijn de vreemdelingen waarover de missionaris sprak en jullie hebben de zoon van het Groot Opperhoofd het allermooiste geschenk gegeven : het leven.

Morgen is het Kerstmis... Wat een toeval !

Hij vraagt hem te vergeven, want hij wist niet wie jullie waren...

Wij zijn niet boos, Groot Opperhoofd. Onze taak is hier geëindigd en wij zouden het dorp willen verlaten...

Nog dezelfde dag...

Helicopters ! We zijn gered !

Guaco, wij zullen elkaar nooit terugzien, maar ik zal nooit vergeten dat je sympathie ons lot verzachtte. Ik verlaat een vriend...

Guaco weet nu, dat er blanken zijn met een goed hart, en met handen die niet de dood maar het leven brengen...

Sebastiaan, zonder je tussenkomst waren we nu dood en begraven !

Zonder de peniciline bedoel je ! Ik was slechts het instrument, het overige deed de Voorzienigheid en... Kerstmis !

EINDE

Tijl Uilenspiegel

De Geuzenvloot valt Den Briel aan. Tijl is er niet bij, want hij moest met hage koorts te bed blijven...

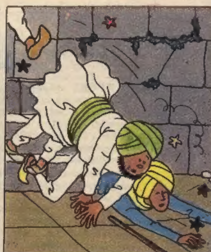
EINDE

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

TEXAS SLIM

Koen is de bijzonderste getuige van de moord op Stroom Arrowhead en hij wordt te midden van de woestijn neergeslagen door Plastic Jack. Texas Slim redt hem en draagt hem naar Old Fellows Ranch. Er bestaat een verband tussen de moord op Stroom, de ontvoering van Koen en het Bighorn's Hotel. De cowboys besluiten een aanval op het hotel te doen...

ALLE POLITIEPOSTEN WORDEN GEALARMEERD

KOEN dacht dat hetgene hij nu onder z'n ogen zag afspelen ook een scene uit het verleden, een beeld van het eeuwige Westen was : de onweerstaanbare woede, de wraaklust die van een groep vredelievende koehoeders ridders der gerechtigheid maakt, gereed om wild en zonder toom een strafexpeditie uit te voeren...

Instinctief herhaalden ze datgene wat hun voorgangers gedaan hadden; ze snoven de reuk op van de wilde cavalcade met aan het einde een hardnekkige strijd. De reuk van het zweet van hun paard en de reuk van kruit kroop in hun neus en maakte hen dronken. Hun tanden blonken als die van een wolf en hun ogen schitterden in hun gebronsd gezicht. Ze balden de vuisten en enkelen zwaaiden met hun bowie-knifes, die ze bliksemsnel uit de scheden van hun gordel hadden getrokken. De ouden waren bij deze manifestatie nog ijveriger dan de jongeren en een van hen, de grootste invalide van allen, zwaaide een van zijn krukken in de lucht als de meest gevaarlijke knots...

De cowboy, die door zijn oude makkers als een soort « boss » werd beschouwd, kwam dan vooruit. Te midden van de huilende troep had Koen de man te voren niet opgemerkt en het was hem plotseling droef en toch blij te moede, want die man was het evenbeeld van Stroom Arrowhead. Hij moest ongeveer even oud zijn — zo wat zeventig jaar — hetzelfde gelaat van getaand en gerimpeld leder, dezelfde allure en hetzelfde pak. Koen geloofde haast dat de dode teruggekeerd was...

En nochtans waren ze slechts broeders door de gemeenschappelijke arbeid. De man in kwestie heette Terence Greenstone, bijgenaamd Old Bear Terry. Nooit noemde men hem anders en het was net alsof niemand nog wist dat hij een andere naam droeg.

— Texas Slim, riep hij, de jongens hebben gelijk. Spring te paard, neem het commando en breng ons naar het nest van die gieren. Daar laat je mij voor vijf minuten, niet meer, de leiding van de operaties. Die Ralph Costello mag je mij speciaal toevertrouwen. Ik zweer dat hij dat klein onderhoud, tussen vier ogen, niet gezellig zal vinden. Daar hij helemaal niet moedig is, zal hij me met plezier vertellen wie die olijfkleurige en wie die valse cowboy zijn, zelfs wanneer hij ze in zijn eigen brandkast zou verstopt hebben. Nadien hoeven we niet de moeite te doen de officiële politie te verwittigen : enkele boomtakken, een paar ellen henneptouw, enkele liters benzine, een lucifer en de zaak met die vogels en hun nest is afgehandeld.

Old Bear Terry zou anders geen vlieg hebben kwaad gedaan. Honderd keer had hij z'n leven op het spel gezet om dit van anderen te redden, eens zelfs om een schaapje uit de modder op te halen. Nu echter was hij buiten zichzelf van verontwaardiging. De gemene lafheid van de moordenaars, die hij wenste te straffen, wekten in hem al zijn ridderlijke eigenschappen op.

— Ja, ja, schreeuwden ze allemaal. De brave cowboys stonden op het punt, omwille van de goede zaak, te veranderen in onverbiddelijke beulen.

Koen voelde dat ze gereed stonden naar de stallen en naar de wapens te springen. Hijzelf voelde zich aangestoken door deze heroïeke en brutale macht. Het scheelde niet veel of hij zou, net als zij, gehuild hebben : Strijd en ter Dood...

Maar Texas Slim, de ridder uit de vervlogen tijden, met zijn statige figuur, zijn klare blik, zijn vuist van staal, zijn moed en zijn goedheid was voorzichtig en matig.

— Verduiveld, bulderde hij, hou op met jullie geblaat en luister : Bighorn's hotel stormenderhand innemen, korte metten maken met de leiders en die barak daarna in brand steken... Dat kan jullie zo passen, maar jullie zijn gek. Geloven jullie werkelijk dat we nog leven in de tijd dat iedereen rechter mocht spelen en lynchen wanneer hij dit goed vond ? Ik betreur het, net als jullie, dat die tijd lang voorbij is, want dan hadden we aan die Ralph Costello, naar oud gebruik, reeds lang een plankje kunnen zenden waarop een gehangene afgebeeld stond en met als onderschrift dit ene, duidelijke woord : WAARSCHUWING. Zo hij, na deze verwittiging, zijn biezen niet had gepakt, zouden we de bedreiging eenvoudig hebben uitgevoerd en de officiële instanties zouden ons gefeliciteerd hebben. Misschien hadden we in dit geval

ROMAN VAN MARCEL D'ARTIGUES - ILLUSTRATIES VAN REF

zelfs een premie gekregen met de bede zo voort te doen... Helaas, we leven niet meer in dat gezegend tijdperk.

Met zachtere stem vervolgde Texas Slim dan :

— Denk even na wat er zou gebeuren wanneer wij tot de tanden gewapend Bighorn's Hotel binnenvielen, gereed om alles kort en klein te slaan en te verbranden... Het is waar, die Costello en zijn handlangers wegen niet zwaar in onze handen en persoonlijk zou ik me gelasten met die zogenaamde portier en die directeur van het personeel. Met hen heb ik reeds te doen gehad, toen ik me eens in dat nest gewaagd had en ze het inzicht koesterden me er uit te jagen.

Een homerische lach barstte los. Ze herinnerden zich nog al te goed hoe die twee kerels er uitgezien hadden na de ontmoeting met de vuisten van Texas Slim. « Het was net alsof ze in een kleine discussie met een wegwals waren gewikkeld geraakt » had Old Bear Terry later triomfantelijk grinnikend verteld.

— Maar, vervolgde Texas Slim, terwijl hij z'n jongens met een gebaar tot stilte bracht, we hebben absoluut geen bewijs, geen enkel bewijs dat onze vermoedens juist zijn. En zelfs indien we de bewijzen in handen hadden, mochten we het nog niet doen, want de wetten van ons land, en deze van alle beschaafde landen, verbieden ons als rechters op te treden. Totnogtoe sloot de politie een oogje telkens ik een of andere schurk tot rede tracht te brengen. Er was trouwens ook geen bloedvergieten mee gemoeid. Jullie hebben echter een slag in de regel op het oog en ik vrees dat dit niet hetzelfde is. Neen, jongens, we zouden daardoor alleen in nesten geraken en dat ware niet erg, indien we de goede zaak daarmee vooruit geholpen hadden, maar ik vrees erg, dat we het succes van onze zaak daardoor alleen een slechte dienst bewijzen. Indien we een actie ondernemen — en dat doen we, op mijn woord van eer — moet dit gebeuren in volledige overeenstemming met de politie. Om te beginnen moeten we de politie dus op de hoogte brengen van het contact tussen Bighorn's hotel en die olijfkleurige schurken, want daarvan is de politie niet op de hoogte. Texas Slim genoot bij zijn jongens een ongeëvenaard prestige en autoriteit, doch dit-maal kon hij hun opgehitste gemoederen niet zo makkelijk tot bedaren brengen. Zijn laatste argument was echter doorslaggevend :

— Zouden we in plaats van hier te redetwisten er niet beter aan doen ons om Koen bekommeren. De nacht die hij achter de rug heeft, was al bewogen genoeg... Hij heeft onze zorgen en enkele uren rust ten volle verdiend.

De cowboys bromden en morden niet langer. Hun verzet was als bij toverslag gebroken, want ze hadden de jongen die in het zadel van de baas de hoeve was opgereden reeds in hun hart gesloten. Ze hadden wel kunnen vechten om uit te maken wie van hen voor Koen zou zorgen.

Het was Old Bear Terry die deze eer en genoegen te beurt vielen, en Koen zelf zou geen andere keuze gedaan hebben. Bij de eerste oogopslag was tussen de grijsaard en het kind een genegenheid ontstaan, zoals die tussen Stroom en de kleine toerist en die, jammer genoeg, van te korte duur was geweest.

Old Bear Terry verzorgde zijn beschermeling met de kunde van de Ouwe Taaie, die reeds heel wat lelijk toegetakelde schedels opgeknapt had. Een hartige dronk en een goede rust en van het avontuur van de vorige nacht zou niets overblijven...

En inderdaad. Toen Koen na enkele uren ontwaakte, was hij zo fris als een bliekje. Nauwelijks had hij het bunk-house verlaten of hij was reeds getuige van een schilderachtig schouwspel. Een rij auto's, de ene al weelderiger dan de andere, stopte voor de hoofdingang van de Old Fellows Ranch. Het was mijnheer Redgie Peralta, die met zijn gasten op bezoek kwam.

Redgie Peralta was een rijk industrieel uit de streek van El Paso, die op geringe afstand van de Old Fellows Ranch een villa bezat. Hij had ze Daffodils Ranch gedoopt, doch het is wel onnodig te zeggen dat ze van een hoeve alleen de naam bezat. De talrijke gasten die hij daar ontving konden naar hartelust voor cowboy en cowgirl spelen en daarmee hadden ze een geldige reden om zich met de meest sensationele rijkostuums uit te dossen. De jongens van Texas Slim bekeken die cirkus- of music-hall-figuranten, die hun wild leven slechts kwamen belachelijk maken, met een geamuseerd misprijzen. Daar Redgie Peralta en zijn gasten echter heel vriendelijk waren en de beste nabuurschap met de Ranch onderhielden, voldeden ze gewillig aan de nieuwsgierigheid van de nieuwe gasten, die Peralta geregeld naar de Old Fellows Ranch bracht als om hen de schatten van een Far-West-Museum te laten bewonderen...

En daar kwam dan Peralta met een vrolijke groep en in het gezelschap van twee jonge dames die men daar nog nooit gezien had. De ene was een brunette, de andere een blonde en beiden hadden zich natuurlijk als cowgirls vermomd met de onvermijdelijke reusachtige witte stetson, damhertlederen vest, verguld ceintuur, kort fluwelen rok, geverniste laarzen versierd met kwisjes en kwasjes, strikjes en lintjes...

— En zeggen, bromde Old Bear Terry, dat ze sterven van schrik als ze ook maar op een ezeltje moeten rijden.

— Hoe heet je nieuwe aanwinst ? vroeg Peralta terwijl hij Koen aanwees. Hé, Koen Stuyvesant. De jongen die in de zonderlinge moord op je vriend Stroom Arrowhead verwikkeld raakte ?

— Ja, hijzelf, antwoordde Texas Slim. En vorige nacht was hij bijna het slachtoffer van een nog laffere aanslag. Met enkele woorden bracht hij Peralta op de hoogte van de zaak.

— Wat een schande, riep de sympathieke fabrikant en balde de vuisten. Is het mogelijk dat er zulke schurken onder de zon lopen ? Nu weet ik wat die oproep betekende die om de twee uur door de radio uitgezonden wordt en die ik opgevangen heb. De Brigade van San Antonio seinde de verdwijning van de jongen, alarmeerde alle politieposten en vroeg alle personen, die de geringste inlichting omtrent de vermiste konden verstrekken, ze dadelijk aan de autoriteiten mede te delen.

De cowboy's huiverden plotseling alsof het bitter koud was en Koen voelde hoe twee paar handen de zijne stevig drukten... het waren de handen van Texas Slim en Old Bear Terry. In hun vreugde de jongen onderdak te kunnen bieden, hadden ze de omstandigheden waarin Koen gevonden was helemaal vergeten. Heel zeker had Koen hen moeten verlaten, doch zo spoedig reeds... Neen, dat was te erg. Ze kenden elkaar nauwelijks, waardeerden elkaar en reeds moesten ze de bitterheid van het afscheid proeven... Ja, en daar was ook nog een tante die men zo vlug mogelijk moest geruststellen.

— Dank je omdat je me verwittigde Mr. Peralta, zei Texas Slim, te midden van de stilte welke zich zelfs van de gasten van de fabrikant had meester gemaakt. Ik zal die heren van San Antonio op de hoogte brengen, vermits ze dit wensen... Ja, ik zal hen verwittigen en hen Koen teruggeven, bracht hij er hortend en moeilijk uit...

(Wordt voortgezet.)

DE SCHAT van BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

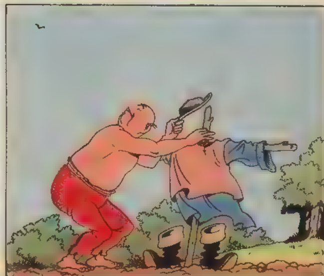

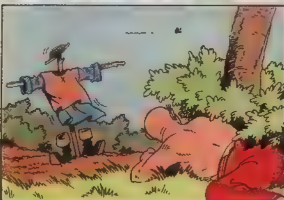

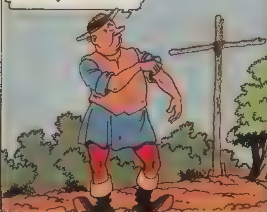

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

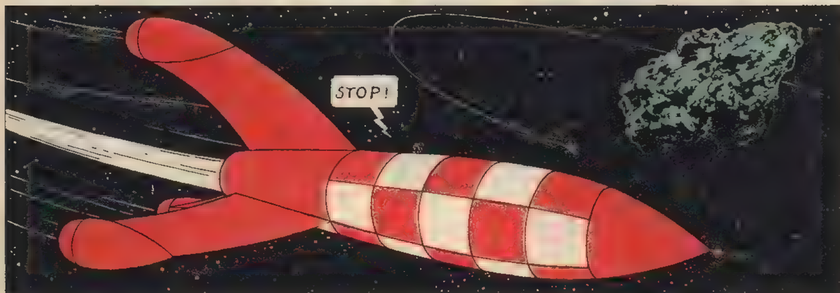
MANNEN OP DE MAAN...

Kuifje en zijn vrienden beleven op weg naar de maan heel wat avonturen. Op dit ogenblik snelt Kuifje de kapitein te hulp die de raket verliet en aangetrokken wordt door Adonis !..

(Wordt voortgezet.)

Kom naar de Kuifje's winkel

JE VINDT ER :

- ★ JE GELIEFKOOSDE ALBUMS
- ★ DE GESCHENKEN VAN DE KUIFJE's BONS
- ★ HET TAFELKLEED EN DE SERVIETTEN KUIFJE
- ★ STOF VOOR GORDIJNEN EN DE SJAALS KUIFJE
- ★ KUIFJE's PETTEN EN BADGES

NIEUW !

TWEE PRACHTIGE ALBUMS :

HET SPAANSE SPOOK
door **Willy Vandersteen** (48 frs.)
(Uitg. : De Standaard, Antwerpen)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN
door **Paul Cuvelier** (59 frs.)
(Uitg. : Ed. du Lombard, Brussel)

EEN ECHTE Sioux-tent voor 195 frs...

Wanneer je ze opstelt in een appartement, wordt het door de levendige kleuren opgevrolijkt. Je kunt ze ook buiten opstellen. Ze zal zowel aan de ouders als aan de kinderen ontspanning bezorgen ! De tent kan in een oogwenk opgesteld of afgebroken worden. Ze is het beste en tevens een onverslijtbaar speelgoed. In de winkels kost ze 600 frs.

GUNSTBESTELBON

Gelieve tegen terugbetaling aan de postbode, met voldoeningswaarborg ... Sioux-Indianentent(en) van 195 frs (gr. form., dubbele tent 275 frs) op te zenden en er gratis, als geschenk, de strijdbijl van 't Opperhoofd Zwarte Bison aan toevoegen.

M ....

Adres ....

Terug te zenden aan **R.G.S., Genèvestraat, 496, Brussel.**
Tel. 15 68 71

EEN AJAX-ENQUETE :

BEN JE EEN GOED OF EEN SLECHT FIETSER ?

Lees onderstaande vragen aandachtig en zet, naast iedere vraag die je met JA kunt beantwoorden 10 punten. Voor een MISSCHIEN of SOMS krijg je 5 en voor een NEEN of NOOIT 0 punten.

1. Heb je de wegcode reeds gelezen en ken je alle verkeerstekens ?

2. Poets je je fiets (vooral het chroom) bij je thuiskomst na een rit door de regen ?

3. Zorg je er voor dat de banden van je fiets behoorlijk opgeblazen zijn, ook wanneer je hem niet gebruikt ?

4. Weiger je, zelfs over korte afstand, met een fiets te rijden, waarvan de remmen niet perfect in orde zijn ?

5. Bedek je het zadel van je fiets wanneer je hem in de regen moet laten staan ?

6. Is je fiets uitgerust om bagage mee te nemen, zonder dat er gevaar bestaat z'n evenwicht uit de haak te helpen ? (Bagagedrager, zakken op zij van de fiets, riemen of gummibanden.)

7. Rij je de stoep op met je fiets ? (Zelfs wanneer je langzaam rijdt, kan je aldus de vork beschadigen en de kader breken.)

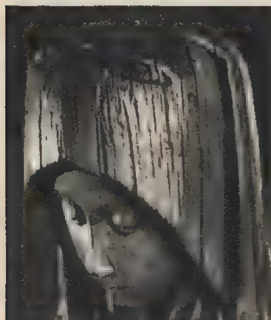
8. Heb je een zakje met al het nodige gerief om je fiets te herstellen ? (Sleutels, olie, lompen, rustines, gummilijm.)

9. Zijn de ventielkleppen hermetisch gesloten en voorzien van een kapje ?

10. Wanneer je links of rechts afwijkt, steek je dan je arm uit, of geef je de richting aan met je richtingaanwijzers ? (Zo je de gelukkige bezitter bent van een Ajax Constellation.)

Behaal je tussen de 80 en de 100 punten, ben je een uitstekend fietser. Behaal je tussen de 60 en de 80 punten, ben je een goed fietser, maar dan moet je nog bijleren. Behaal je tussen de 50 en de 60 punten, middelmatig. Heb je nog minder punten, zeg het dan niemand, doch tracht het beter te doen ! Bij welke soort fietsers je ook bent, de technici van AJAX, M. Lemonnierlaan, 176, Brussel, zullen je graag alle gewenste inlichtingen en goede raad geven.

Dit Mariabeeld uit het begin van de XVIde eeuw wordt bewaard in het Augustijnenklooster van Gent.

Dit O.L. Vrouwtje is een detail uit een beeldhouwwerk (privaat bezit, Brugge) Het is het oudste dat op deze bladzijde voorkomt : het stamt uit de XIVde eeuw, de eeuw van de Slag der Gulden Sporen !

Dit is een van de meesterwerken van Quellin, de beroemde Vlaamse beeldhouwer. Hij maakte het in het jaar 1665. Het wordt thans in de Predikherenkerk te Leuven bewaard.

MARIABEELDEN

ONZE kerken, van de kleine landelijke kapellekens tot de statige kathedralen, zijn schatkamers, wier rijkdommen we bijna niet kennen. Op een dag als Kerstmis, loont het de moeite zijn ogen dubbel goed te openen, en niet alleen het kerstkribbeken te bewonderen, maar tevens eens op ontdekking te gaan in eigen kerk. Er zijn daar ongetwijfeld prachtige beelden en schilderijen die je nooit goed bekeken hebt en die andere landen ons benijden, waar rijke mensen grof geld zouden voor geven, die musea op ereplaatsen zouden uitstallen.

Een vriend fotograaf trok zo op speurtocht door onze kerken, en hier publiceren we enkele beelden van de rijke oogst die hij meegebracht heeft. Zijn mooiste prenten heeft hij door Angelico, Justus Lipsiusstraat, te Leuvent, laten uitgeven. Men kan ze daar in allerlei formaten verkrijgen.

De beelden die we hier afdrukken, zijn allen op één na, nr 4, houten beelden. Wie maakt er eens een goede foto van het mooiste beeld dat hij in zijn kerk ontdekt heeft? Vergeet echter niet de toelating te vragen en ons een exemplaar van je best geslaagde opname te sturen.

In de Karmelietenkerk van Gent kun je dit O.L. Vrouwbeeldje van rond de jaren 1700 bewonderen.

De KUIFJE's BONS

ONZE GESCHENKENLIJST :

OPGEPAST !
Het is nutteloos ons geschenken te vragen welke niet op deze lijst voorkomen.

	Punten
1. Chromo's « REINAERT DE VOS », vijf reeksen (1-40, 41-80, 81-120, 121-160 en 161-191). **Per reeks**	60
2. Prentkaarten KUIFJE, vijf prachtige kleurprentkaarten. **Per reeks**	70
3. Briefpapier KUIFJE, vijf verschillende versieringen	80
4. KUIFJE's wimpel, drie kleuren, weerszijden bedrukt	100
5. KUIFJE's chromo's van de collectie « ZIEN en WETEN », reeksen van zes prachtige chromo's, groot formaat. Vliegtuigen reeksen 1.2. Luchtschepen reeksen 1.2. Spoorwegen reeks 1. Marine reeks 1. **Per reeks**	125
6. Foto's Koninklijke Prins. (Reeksen van 10 foto's.) **Per reeks**	200
7. KUIFJE's portefeuille	200
8. KUIFJE's portefeuille, groot model	300
9. Bloc-notes KUIFJE	250
Bloc ter vervanging	50
10. KUIFJE's puzzle, in hout, STANDAARD formaat, nieuw model	400
11. KUIFJE's puzzle, idem, GROOT formaat, nieuw model	500
12. Blokjesspel KUIFJE, nieuwe tekeningen	500

★

WRIJF JULLIE OGEN UIT !

- Op algemene aanvraag werden de foto's van de Koninklijke Prins herdrukt. Om het album volledig te illustreren heb je 50 foto's nodig, verdeeld in 5 reeksen van 10 foto's. Per reeks : **200 punten.**
- De omslagen van de VICTORIA chocolade worden rechtstreeks gezonden aan : VICTORIA, Deneckstraat, 32, Koekelberg
  De Kuifje's bon mag er vooraf uitgeknipt worden.
- Indien je ons schrijft in verband met een ontvangen geschenk, geef dan steeds het referentienummer dat in de linkerhoek, onderaan op de omslag staat.
- De geschenken worden niet omgeruild en niet teruggenomen. Ze zijn uitsluitend in ruil voor **Kuifje's bons** te krijgen.
- In dit nummer staat een Kuifje's bon ter waarde van 1 punt.
  Op het bandje waarin je weekblad gewikkeld is, staat eveneens een bon van 1 punt.
  Voeg ze bij je collectie !

Volgende week,
EEN ENIG TEKENVERHAAL VAN A. WEINBERG :
DE GELUIDSMUUR

David Balfour

NAAR DE ROMAN VAN R.-L. STEVENSON

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Opgejaagd door de Campbells moeten Alan Breck en David uit de streek vluchten. Ze ontmoeten de aanhangers van Mac Pherson en worden door deze laatste gastvrij ontvangen. Mac Pherson stelt voor een partijtje kaart te spelen

David heeft vreselijke nachtmerries. Intussen spelen de heren kaart..

David slikt een bitter drankje, dat de barbier klaar gemaakt heeft...

Enkele uren later

Vele uren later

't Goud van Alan stapelt zich aan Clunny's kant op.

(Wordt voortgezet.)

Peggy's mooiste Kerstfeest

VERHAAL VAN YVES DUVAL — ILLUSTRATIE VAN FRANS CRAENHALS

VOOR de kleine Peggy bestaat er op de wereld slechts één dorp, en dat is Perlange, waar ze geboren werd, nu tien jaar geleden. Nooit ziet ze een ander landschap dan datgene waarover ze, vanuit het venster, haar blik kan laten glijden... Peggy danst en zingt niet op de speelplaats zoals andere kleine meisjes en ze zet ook de vlinders niet na, die van bloem tot bloem dartelen. Peggy moet van 's morgens tot 's avonds in een zetel blijven zitten omdat haar benen haar niet dragen kunnen, alleen haar verbeelding kan vrij door de ruimte zweven...

Indien Peggy haar moeder en haar vader had om mooie sprookjes te vertellen, ware het niet zo erg doch, haar moeder is gestorven toen ze nog heel klein was en ze herinnert zich nog slechts vaag de trekken van een jonge vrouw die haar wenend omhelsde. De vader van Peggy is officier van de Spahi's. Hij is vriendelijk, heeft een grote, zijige snor, draagt blinkende sporen en op z'n borst hangen glanzende medailles. Maar, hij is vertrokken naar een ver land en komt heel zelden naar huis. Het is reeds zó lang geleden, dat Peggy hem nog gezien heeft, dat ze soms niet meer juist weet hoe hij er uit ziet. In het grote huis woont Peggy alleen met juffrouw Dupanloup, die haar aankleedt, eten geeft en 's avonds in haar bed stopt. Juffrouw Dupanloup is lang en mager, ernstig en droog. Ze lacht nooit. Ze is niet boosaardig, die oude juffrouw, maar ze zegt, dat ze te veel werk heeft om zich met Peggy bezig te houden. Het lijkt wel of ze van heel haar leven niet jong is geweest en men kan dus moeilijk van haar verlangen, dat ze zou begrijpen wat er omgaat in het hart van de kleine Peggy.

Soms is Peggy droevig, tot stervens toe droevig, en dan weent ze omdat ze geen moeder meer heeft en omdat haar grote, sterke, goede vader zo ver weg is.

Het is Winter en zo ver Peggy's blik reikt is het land bedekt met een witte, donzen sneeuwvacht. In Perlange is het zo stil, dat men de sneeuw hoort kriepen onder de voeten van de voorbijgangers.

— Over een week is het Nieuwjaar, denkt Peggy, die in haar kamertje zit en in de blauwe, dansende vlammen van het grote houtvuur staart. Ze hoort de juffrouw in de keuken heen en weer lopen en met potten en pannen rammelen. Het kleine meisje kijkt naar de klok, want het uur dat ze het meest vreest is aangebroken...

— Peggy, ik kom dadelijk! Maak je al maar vast gereed voor de oefeningen!

Iedere dag moet Peggy opstaan en trachten van de zetel naar de tafel en van de tafel naar bed te lopen. Verder dan drie meter is het beslist niet doch, Peggy heeft deze afstand nog nooit kunnen afleggen. Ze probeert het nu reeds jaren, maar het gaat niet. De dokter wil nochtans dat ze zich oefent. Heeft die man dan nog niet begrepen dat Peggy heel haar leven gebrekkelijk zal blijven en nooit zal kunnen lopen zoals gezonde mensen? Waarom wil hij haar onnodig pijnigen?

Doch... daar komt de gouvernante in een strak zwart kleed en de dunne haarvlecht hoog op haar hoofd gestoken...

— Kom, kind, sta op. Steun met je handen op de leuning van je zetel.

Peggy steunt op haar voorarmen zodat haar spieren er pijn van doen en een ogenblik voelt ze haar benen die levenloos in de ruimte bengelen... dan laat ze zich terug in de zetel vallen.

— Kom, kom, een kleine inspanning! Denk je dat mijn benen niet pijn doen als ik honderd keer per dag de trap op en af moet? Vooruit, probeer het nog eens.

— Niet vanavond, juffrouw. Ik voel dat ik het niet kan...

— Eergisteravond kon je tot aan de tafel gaan, waarom zou dat vandaag ook niet kunnen?

— Ik wil wel, maar ik kan niet. Het is net of er iemand met lange naalden in m'n benen prikt.

— Kind, je weet wel dat ik veel geduld heb, doch je mag niet overdrijven. Je moet oefenen, ook al heb je er geen zin in! Morgen is het Kerstmis en zo je niet braaf bent komt het Kerstmannetje niet, dan stuurt hij z'n knecht met een lange zweep. Luister, de bel gaat. Dat is Oscar die een grote den brengt en een kerstklok. Wacht even, ik ga open doen...

Terwijl de gouvernante naar beneden loopt, verbergt Peggy haar hoofd in haar armen en hete tranen stromen over haar wangen. Ze hoort een zware stap in de gang en plotseling vliegt de deur van haar kamer open...

Peggy kijkt op... Neen, ze droomt niet, het Kerstmannetje en z'n knecht staan voor haar. Beiden zijn in lange, rode kapmantels gehuld en met glinsterende sneeuwvlokjes bezaaid. Het Kerstmannetje, met z'n lange, blonde baard lacht vrolijk en strekt de armen naar Peggy uit. De knecht die twee grote pakken draagt ziet zwart als een neger, hij rolt met z'n grote ogen en lacht al z'n tanden bloot...

— Peggy, lief kind, zegt het Kerstmannetje.

— Papa! Papa! juicht Peggy.

Ik weet niet of een grote vreugde een mirakel kan verwekken en een plotselinge ontroering in staat is zenuwen uit hun slaap op te wekken, maar de kleine Peggy stond op, en liep wankelend naar haar vader, die haar met beide armen opving. Peggy had voor het eerst in haar leven haar benen kunnen gebruiken!

★

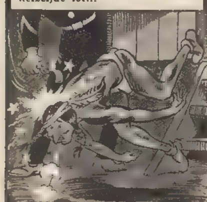
Kommandant Dumornay had zijn benoeming bij de Staf te Parijs gekregen en verliet zijn dochtertje niet meer. Peggy was gelukkig en haar beste speelkameraad is de Spahi Zumba Zo, de ordonnance van haar vader, die eens zo prachtig de rol van Kerstmannetjes' knecht had gespeeld.

DE POSTILJON

KUIFJE's NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR.

Victoria presenteert AVONTUUR IN DE FAR-WEST

(Wordt voortgezet.)

VROLIJKE VERGISSINGEN !

In de journalistieke annalen zijn vele vergissingen bekend o.m. van de reporter, die zijn verslag over een congres acht dagen te vroeg publiceerde, omdat hij zich van Zondag had vergist en afgegaan was op de agenda en de verslagen die hem voorafgaandelijk en bij wijze van documentatie ter hand waren gesteld. Of er met die arme reporter gelachen werd ! Er was nog een andere slimmerd die te vroeg een vergadering verliet en de foto en de rede van de laatste spreker inlastte, niet vermoedend dat deze te elfder ure niet was opgedaagd !

Dan zijn er de klassieke, technische vergissingen. Onder de foto van een voornaam politicus kon men eens lezen : Najaarsstemming **en onder die van een ontsnapte aap uit de Zoo :** Senator X. **Men zou er een bloemlezing kunnen over maken. Amerika spant echter ook hier de kroon. Een aantal exemplaren van het vermaarde weekblad « Time » werden op 10 November 1952 uitgegeven met de portretten van gouverneur Stevenson en senator Sparkman als zijnde de nieuwe president en vice-president van de Verenigde Staten ! Deze vergissing was des te vermakelijker daar « Time » generaal Eisenhower gesteund had. De fout was begaan daar men op de redactie van « Time » zowel de voorpagina voor een overwinning van Stevenson als voor een overwinning van Eisenhower gereed gemaakt had !**

SAMBA ALS MEXIKAANS VOLKSLIED

Te Oostende had een groot ruitersfeest plaats en de verschillende deelnemende groepen werden aan het publiek voorgesteld. Toen nu de Mexikaanse ploeg voorbij de tribune reed, verkeerden de muzikanten van het muziekkorps van de Zeemacht in verlegenheid, want zij hadden de muziek van het Mexikaans volkslied niet. De dirigent, luitenant Hanniken, bleek een man van de daad :

— Geen nood, we spelen een samba, zei hij !

Zo gezegd zo gedaan.

De leider van de Mexikaanse ruiters was niet erg tevreden en protesteerde Het bestuurscomité verontschuldigde zich . men had de Mexikaanse ploeg met een typische Mexikaanse dans verwelkomd, omdat men de muziek van hun volkslied nergens had kunnen bemachtigen.

WAAR VERDIENT MEN HET MEEST ?

In 1938 was de verhouding van de lonen in de Westeuropese landen als volgt, wanneer men voor België van het cijfer 100 uitgaat : Nederland : 142,3; Groot-Brittannië : 189,4; Frankrijk : 119; Duitsland : 210,5. De lonen in België waren dus lager dan in de omliggende landen. In April 1951 was de verhouding als volgt : België : 100; Nederland : 66; Groot-Brittannië : 88,9; Frankrijk : 70; Duitsland : 83,2.

DE EERSTE FILMACTEUR OVERLEDEN

Jean Clerc overleed op 84-jarige leeftijd. Hij was de eerste filmacteur, want toen de broers Lumière bezig waren met hun eerste film, was hij als tuinman in hun dienst en speelde bereidwillig in « L'Arroseur arrosé » (De gieter begoten). Toen deze film in het Grand Café de Paris vertoond werd, oogstte hij een daverend succes.

DE LUCHTHAVEN VAN PARIJS DOET GOEDE ZAKEN

In September jl. bedroeg het aantal reizigers 150.245 tegen 144.479 in 1951.

Het vrachtvervoer bereikte 2.037,2 ton tegenover 1.862,1, dat is 11,3 meer dan in 1951.

4,500.000 BEZOEKERS VOOR SCHIPHOL

Het publiek heeft veel belangstelling voor de haven van Schiphol. Onlangs passeerde de 500.000ste bezoeker voor dit jaar. Sedert Juli 1946 bezochten ruim 4,5 millioen mensen de luchthaven, een gemiddelde dus van 900.000 bezoekers per jaar. Hiermee evenaart Schiphol de meest bekende toeristische attracties van Europa, bv. de Parijse Eiffeltoren.

Vader had aan Vera het telefoonnummer van St Niklaas gegeven. Ze zou de Grote Sint nu eens opbellen en Hem bedanken voor al de mooie geschenken die ze gekregen had

Haar broertje David wou ook de stem van St Niklaas horen en Hem eveneens bedanken voor al het speelgoed dat de Lieve Heilige hem bezorgd had. Zou zuslief St Niklaas in David's naam willen bedanken ?

Vera deed het echter niet goed en vlug genoeg naar David's zin Hij zou het dus maar liever zelf doen. « Geef me eens gauw die hoorn, Vera ! »

« Hé, St Niklaas ! Hier is David van Oost Rozebeke ! U kent me toch ! ja ?... Ik... Ik... zou U zoveel willen zeggen... Maar nu weet ik ineens niet meer wat. . Ik zal het U schrijven. »

De Kerels van Vlaanderen

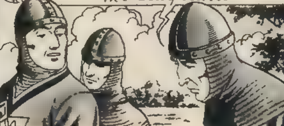
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

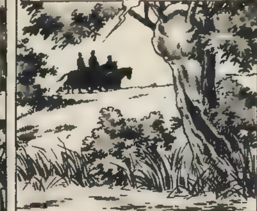

De schepenen overhandigen graaf Karel de sleutels van de stad. Vervolgens spreekt de proost van St Donaas een welkomstwoord uit...

(Wordt voortgezet.)

Dr Durand en zijn gezellen, die door de piraten gevangen genomen werden, konden zich bevrijden en het schip overmeesteren. De piraten smeken hen niet uit te leveren aan de Amerikanen...

OPSTAND IN SAN DOMINGO

TEKENINGEN VAN CAPRIOLI

DE BUIT VAN DE ZEE

TEKST : **JAMES TAYLOR**

TEKENINGEN : **RAOUL AUGER**

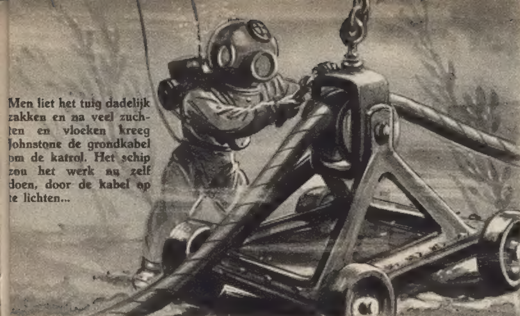

Men liet het tuig dadelijk zakken en na veel zuchten en vloeken kreeg Johnstone de grondkabel om de katrol. Het schip zou het werk nu zelf doen, door de kabel op te lichten...

Om niet door het wagentje verpletterd te worden, telkens dit door de « Julie » werd opgetild, maakte Johnstone ook zichzelf vast en de arbeid ging veel vlugger. Hij vorderde nu zeshonderd meter per uur. Op een gegeven ogenblik vond Johnstone een reusachtige knoop in de kabel...

Het kostte hem drie weken om er die weer behoorlijk uit te krijgen ! Een eind verder werd de kabel door de stroming van het water beschadigd. John duidde de plek aan en trok weer verder om te zien of er geen andere beschadigde delen waren. Plotseling verdween de kabel in de diepte... Als bij wonder kon John op het laatste nippertje blijven staan. Een stap verder, zou de dood betekend hebben, want voor zijn voeten gaapte een afgrond van honderddertig meter...

Na een mars van 43 km. op de bodem van de Oceaan was het eerste gedeelte van zijn werk klaar. Dan begon het tweede deel: de kabel op stevige cementblokken vastschroeven. John begon aan deze taak in Februari 1940...

Gedurende heel die tijd had John geen enkele vis gezien. Hij dacht, dat dit te wijten was aan de geweldige stromingen in het water. Op zekere morgen, echter, kreeg hij het bezoek van een zeekalf. Het dier cirkelde om hem heen en nam een steeds dreigender houding aan...

Eindelijk was z'n nieuwsgierigheid bevredigd en het zeekalf verdween. Een uur later kwam het eigenaardig dier echter weer opdagen in gezelschap van een kleiner zeekalf, waarschijnlijk zijn jong, en liet dit ter plaatse achter...

RAOUL AUGER
Het dier was eerst schuchter, doch langzamerhand werd het vertrouwelijker en Johnstone doopte het Percy. Iedere morgen kwam het jonge zeekalf naar de duiker en maakte enkele fraaie en dartele sprongen...

Percy kwam zelfs zo dicht, dat hij de duiker bij z'n werk hinderde. Johnstone gebruikte zijn zware Engelse sleutel om het dier van z'n lijf te houden, maar het baatte niet. Telkens weer kwam het zeekalf hem plaagziek in de rug of tegen het hoofd stoten.

Neen, dat ging niet langer. Johnstone besloot het zeekalf te doden. De minst brutale manier was, zo dacht hij, het dier een stevige steek in de nek te geven. Op 'n morgen daalde hij dus, gewapend met een dolk...

Hoe wordt een pick-up geboren?

WAAROM we daar gaan en niet elders ?

— Omdat de Staar-Fabrieken de voornaamste specialisten zijn in ons land in de fabricatie van gramofoons.

— Is er dan werkelijk een hele fabriek nodig om die kleine, draaiende schijven te vervaardigen ?

— Ja, want het gaat hier om een zeer ingewikkelde constructie die de fabricatie en het monteren vereist van honderden elementen, zo fijn als de onderdelen van een uurwerk. Wanneer je een plaatje laat afdraaien, denk je er natuurlijk niet aan, dat alle beweegbare delen tot op een honderdste of tot op een duizendste van millimeter nauwkeurig zijn.

— Waarom hoeft dat alles nu zo precies te zijn, een gramofoon heeft toch geen geheimen meer !

— Denk je dat werkelijk ? Heb je je al eens afgevraagd hoe die zwarte gramofoonplaat eigenlijk gemaakt wordt ?

In die dunne plaat uit was of uit een ander plastisch of kneedbaar materiaal wordt een ondiepe groeve geëtst door een stift die, al naar gelang de intensiteit van de tonen, sterk of minder sterk trilt. De gramofoon berust immers op het beginsel dat iedere toon een aantal trillingen voortbrengt, die medegedeeld worden aan de lichamen die zij ontmoeten. Zingt men tegen de gevoelige trilplaat een toon die bv. 400 trillingen heeft, dan beweegt de stift van de trilplaat ook 400 maal per seconde op en neer.

Nu komt het er niet alleen op aan de trillingen juist op te nemen, men moet ze ook nog haarjuist, zonder vervorming van de klank en ook zonder de plaat te beschadigen kunnen weergeven. Het is daarom dat iedere pick-up een mechaniek is van grote precisie en enkel kan vervaardigd worden door specialisten zoals deze van de STAAR FABRIEKEN.

Laten we de directie en het planningbureau, waar heel de fabricatie georganiseerd wordt, ter zijde en nemen we een kijkje in de ateliers. Hier is het dat plaatijzer, staaldraad en ijzeren staven veranderd worden in pick-upchassis, assen en minuscule schroeven...

De meest moderne machines glimmen in het electrisch licht, alle zalen trillen van activiteit en we zien hoe hier de pick-up geboren wordt.

Daar staan de draaibanken, de freesmachines, de schaafbanken en de gelijkrichters die de kleinste schroeven kunnen vervaardigen.

Dat zijn de snijmachines en de automatische persen van 15 tot 100 ton, die zonder ophouden het plaatijzer deuken en persen. Ginds zijn de snijmachines die zonder onderbreking, 24 u. op 24 u. en bijna zonder tussenkomst van mensenhanden, duizenden schijven per dag uitsnijden, na automatisch 5, 6 en zelfs 10 operaties te hebben uitgevoerd.

— Heel interessant en, nu worden de onderdelen gemonteerd ?

— Neen, zo ver zijn we nog lang niet ! Al de elementen in ijzer worden nu in speciale baden gedompeld en deze maken ze roestvrij door galvanisatie of emaillering.

En nu het monteren dat gebeurt aan de lopende band : de motoren, de gramofoons en dan is er nog een derde band voor de algemene verificatie. Weten jullie dat iedere motor moet getest worden alvorens hij de fabriek verlaat ?

— Gelijk de motor van een auto ?

— Net zo. Gedurende 24 uren draait de motor en pas dan kunnen de technici de laatste verbeteringen brengen aan het raderwerk (1).

Wanneer heel de gramofoon nu gemonteerd is, wordt hij nog eens grondig nagezien en pas dan mag hij de werkhuizen verlaten.

In de STAAR-FABRIEKEN worden niet alleen pick-ups vervaardigd, doch ook voortdurend nieuwe modellen bestudeerd. Na twintig maanden voorbereiding hebben de STAAR-FABRIEKEN thans een platen wisselaar vervaardigd die zeker ophef zal maken : 40 platen, dus 80 speelzijden kunnen zonder onderbreking gedraaid worden, volgens een vooraf vastgestelde volgorde.

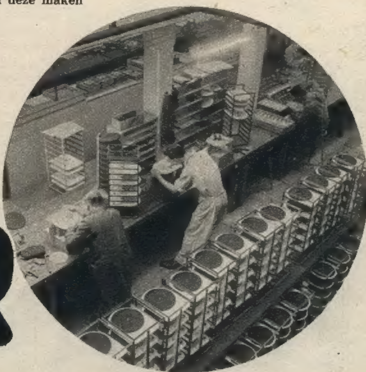
En er is nog meer ! Een STAAR-pick-up aangebracht aan de radio van je auto laat toe al rijdend je geliefkoosde platen te beluisteren !

Over twee weken tonen we jullie de plannen van die gramofoon.

---

(1) Voor deze laatste verificatie is er een speciaal laboratorium uitgerust met alle denkbare meetapparaten.

STAAR

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

Een machtige organisatie bedreigt Parijs. Inspecteur Renard volgt het spoor van twee bandieten, die vluchten met 'n taxi en ten slotte in 't water terecht komen...

De taxi vat vuur, de carrosserie springt krakend uiteen, hoge vlammen en een dichte, verstikkende rook stijgen op...

De inspecteur en zijn agenten lopen naar beneden, doch ze kunnen de auto niet naderen daar de hitte te geweldig is...

Een van de bandieten werd echter in de Seine geslingerd. Met de tas nog in de hand en zijn klederen loodzwaar van het water, tracht hij zich drijvend te houden

Met een haast bovenmenselijke inspanning slaagt hij erin de schuit te bereiken en zich aan de rand op te hijsen...

Intussen wordt de arme taxichauffeur door twee politieagenten opgeraapt...

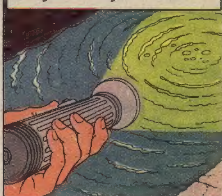
De man in de schuit is op adem gekomen en springt... hij blijft echter met een voet aan de rand haperen en...

...valt zwaar tussen de sloep en de kaairand. Bij dit gerucht draaien de politieagenten zich om...

Een van hen knipt z'n zaklamp aan en in de lichtbundel ziet men op het water een cirkel die snel wijder en wijder wordt...

Een lichtstraal valt in de sloep en verlicht de beruchte tas, die daar bij toeval, is blijven liggen...

Dank zij de hulp van de pompiers, ziet men een uur later geen spoor meer van het gebeuren. Een verslag over de dood van de bandieten wordt opgemaakt. Niet lang nadien zit Renard, in gezelschap van een hooggeplaatst persoon in de wachtkamer van de minister van Binnenlandse Zaken

Drie personen dringen aan aanstonds ontvangen te worden. Ze zeggen dat hun zaak heel belangrijk is...

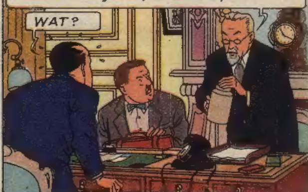

In het bureau van de minister...

Een minuut later...

(Wordt voortgezet.)